

MI AZ IMÁDSÁG

Pecznyik Pál

Az imádság: hívő ember lélegzetvétele,
érte szíve Isten iránt, hálával van tele.
Az imádság: égbe szálló mélységes hódolat,
Istenünkkel a legbensőbb, szent titkos kapcsolat.
Az imádság: beszélgetés, őszinte, gyermeki,
Atyával ki a gyermekét áldja, és szereti.
Imádság, a lélek szerve, amellyel lélegez,
imádság nélkül a lélek, elsorvad, vége lesz.
Az imádság: lelkünk szárnya, mely felfelé emel,
Isten trónja elé suhan, s eléje térdepel.
Az imádság: csodás ének, lelkünk szép éneke,
miért nincs a szívünk mindig, ily énekkel tele?
Az imádság: betegeknek esdő mély sóhaja,
Isten a sóhajt is hallja, s nem veti el soha.
Az imádság: lelki fohász Istenhez, kit szeret,
Aki Fiát áldozta fel, minden bűnös helyett!
Az imádság: földi kérés, válasz rá, mennybe van,
Atyánknál, kit válaszáért, imádunk boldogan.
Az imádság: hálaadás, a sok szépért, jóért,
mellyel Atyánk betölt minket, Fia váltságáért!
Az imádság: csodás oltár, melyen áldozhatunk,
hálaáldozattal azért, a mit ad hű Urunk.
Az imádság: felelősség, mert felelős vagyok
azokért, kiket imámban, szívemben hordozok.
Az imádság: emberekhez lehajló szeretet,
imádságban ölelhet át szívem, bús szíveket.
Az imádság: vallástétel, merjük hát vallani,
Meváltónknak Jézust, aki meg is tud tartani!
Az imádság: lelki szemünk, amellyel láthatunk,
már láthatjuk égi hazánk, melyet ad hű Urunk!
Az imádság: felemelt kéz, s míg felemelve van,
bűnünk felett, világ felett, győzhetünk boldogan.
Az imádság: mély hódolat, hű Teremtőnk előtt,
alázatunk ha őszinte, Szentlelkével betölt.
Az imádság: bűnvallomás, ha bánt, kínozt a bűn,
ki őszintén bánja bűnét, azon megkönyörül!
Az imádság: alázatos bűnbocsánatkérés,
kinek Isten megbocsátott, nincs már abban féltés.
Az imádság: megbékülés, égi Teremtőnkkel,
Aki békére törekszik, minden gyermekével.
Az imádság: már e testben, drága benső élet,
hűséges imádkozókra vár, az örök élet!

Pecznyik Pál
Celldömölk
1989.